

Kerst, en dan?

Is er leven na Kerst? Januari is de maand van het grote 'inkakken' (*excusez le mot*). Na alle stress van de december feestmaand met het anticiperen van de adventskalender, het inkopen van kerstcadeaus, het voorbereiden van het kerstmaal, het inplannen van kerstconcerten en kerstmatinees en kerstvieringen, het verplichte inviteren van de familie en uiteindelijk het opruimen en uitbuiken en ontnuchteren na een knallende jaarwisseling, na al die stress, kachelen we de koude wintermaand van het nieuwe jaar in met een lichte tot zware depressie. Januari is afkicken, en niet alleen van de drank en de zoetheid. In de kerk plannen we niet te veel activiteiten in die weken, want iedereen heeft dan al een zekere mate van kerkintensiteit achter de kiezen. Een bescheiden nieuwjaarsviering en drie weken later een oecumenische viering om de eenheid van protestantse en rooms-katholieke christenen te vitaliseren, maar dat is het dan wel. Goddank is er leven na Kerst, maar het is wel schraler, alsof we op dieet zijn na de overdadigheid.

Met Kerst als christelijk hoogtepunt van het jaar voor velen, is alles wat erop volgt een nabrander. Terwijl feitelijk, vanuit een geloofsoogpunt, het belangrijkste nog moet komen: Epifanie. Velen kennen amper de term en het wordt zeker niet ervaren als

een christelijk feest. Kerst, Pasen, Pinksteren, dat kent zelfs de seculiere goegemeente nog wel, maar Epifanie is voor de doorsnee Nederlander Latijn; of Grieks, in dit geval. Epifanie is Grieks voor verschijning of manifestatie. In eerste instantie verwijst het naar het eerste optreden van Jezus, bij zijn doop (Matteüs 3,13) en bij de bruiloft in Kana (Johannes 2,1-11), zijn eerste publieke manifesteren. Maar na zijn dood en opstanding verwachten we altijd weer zijn verschijnen. Dat is wat we vieren met Epifanie. Daar proberen we ons op voor te bereiden met Epifanie, opdat we Christus herkennen bij zijn verschijnen. 'Midden onder u staat hij die gij niet kent', zong Huub Oosterhuis (lied 528). Zullen we hem nu herkennen, in onze tijd? In degene die je doet opstaan, die de storm stilt in je leven, die een beroep doet op je vertrouwen, die je helend aanraakt, die je vergeeft, die je herinnert aan de belofte van God, die je stilzet en onderbreekt, die je aankijkt en het beste in je naar boven haalt? Ik hoop het. Goede feestdagen en een hoopvol 2026!